

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. sinyorija.

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztvo 30 din., v
Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posilati.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel.

Ni edno megnenye ne- zide na molítev.

Steri je bláj'zenësi?

Dvá mladénca пребivata v-ednoj hízi. Te eden rano sztáne, hitro sze oblecsé, potrosi zaüt-rik, potom hitro odíde, da ná, kak robszluga (ali bedászti poganyszki robszluga) odprávi szvoje vszagdanésnye delo. Nepríde nyemi v-pamet, ka nyemi Bôg dá k-deli môcs i zdrávje. Oh nê, tô nyemi nigdár nepríde v-pamet. Niti edne minute neposzvetí na tô, ka bi hválo dao Bôgi za nyegovo milosztižno szkrbnoszt i ka bi pomôcs pro-szo od nyega k-deli.

Te ov mladénc necsiní tak. On 'ze pozna molítvi vrêdnoszt. Tüdi rano sztáne, mogôcse ranê, kak te ov. ali tô záto csiní, da pred vszák-denésnyega dela zacsétkom szí nisterno rêcs scsé zgovárjati szvojim nebeszkim ocsom, naprê vze-me 'zitka knige, nisterni réd csté 'znyí, potom z-vrêloga szrdcá Bogá moli. Csi vecsér obrüdjeni domô pride sze tüdi neszpozábi z-szvojega nebeszkoga ocsó. Dobro zná ka je cseresz dnéva grehsiô prôti nyemi, ka milosztsze od drügoga, kak odnyega nemre csakati. Hválo dáva za pomôcs, moli za grêhov odpüs-csanye, vu nyegovo szkrb porácsa szebé i potom mirovno szpí vu bo'zój obrambi, ár dobro zná, ka te pravicsne Bo'zi angelje csúvajo. Drügi dén nadaljáva szvoje delo, ali nê tak, kak robszluga, nego, kak Bo'ze szlobodno dête!

* * *

Oh, kelko ji jeszte, kim liki onomi prvomi mladénci, niedno megnenye nezide na molítev?

Kelko ji jeszte, steri cêli 'zítek je liki ednoga ma-sína nepresztanno vrênye i rogátanye! Delanye, jeszti, piti, szpanyé, z-toga sztoji nyí 'zítek. Têlo je vsze, za koj sze szkrbíjo, zakoj 'zivéjo.

Pa je táksi 'zítek nevolen 'zítek. Molítev je szrdcá 'zila, odühávanye. Gde odühávanya nega, 'zile nebíjejo, tam nega 'zitka. Gde nega molítvi tam je düh mrtev; gde na molítev nezide vrêmen, gde za düse visiso szkrbnoszt nemárajó, tam 'ze vídimo, ka táksi cslovek na nemrtelno szvojo dü-so nema szkrbí. Táksi 'zítek je gotova pogübel-noszt; pogübelnoszt je záto, ár za nyegovo düso niscse nika nemre dati. Bôg je, kí szpravicsa, odküpi po szvojem szvétom színi; od Bogá je pot-rêbno vu vervajôcsoj i vrêloj molítvi Szvétoga dühá prosziti, da sze on düh znôva porodí i nô-voga csloveka osznové z-nász.

Ka pa tí lübléni moj brat, jeli tebi zide ed-no malo vrêmena Bogá moliti? Lehko tak misz-lis, ka ti je nê pot-rêbno moliti, csi ti dobro te-cséjo tvoji dnévi? Csi sze ti 'zelénya vu vszem szpunijo? Znábidi csi ti prav tecséjo dnévi, tak miszlis, ka nepotrebüjes Bôga? Premiszli szí, ka teski, britki vdárci, vardévanya te znájo doszég-noti, steri tvoje lêpe szenye, naminyávanya v-ed-noj minuti znócsijo! Teda obscütis, ka brezi Bo'ze milosztsze je zaman tvoja dobrobodôcsnoszt, teda zagvüsno obscütis, ka kak velka neszrecsa je. csi cslovek nepozna toga isztiaszkoga trôstajôcsoga Bogá. Gda ti je dobro slo, szí nê meo cajú 'nyim sze tüvárisivati, nyega iszkati i zdá gda te je trôst vkano, gde más náidti, kí te pot-rôsta, kí te gori zdigne?

Kelko ji jeszte, kí nemajo csasza moliti? Pa zagvüsno pride vrêmen, gda bi dobro biló znati

Bogá moliti. Príde szmrt i odszêka tí 'zítka nit. Gda tí je pôleg etoga szvéta nájjakse slo, te sze pozovés, odrtnes odnyega. Gda szi szi tak mízlo, ka szi zdrav, kak gedro, mocsen, kak 'zelezo, te te zná szpét vrízi szmrt. Zdrávje ti povêhne, kak cvêt, môcs ti poménka i v-grob sze szúnes; zama szi sze prestimávo, zanásao na útrásnyi dén: útrásnyi dén te 'ze znábiddi vecs nenáide vu 'zítki.

Ednôk sze je eden mocsen zdrav cslovek hválo z-szvojm nepokvarjenim zdrávjem. »Nebojim sze szmrti, jasz escse nemerjém, escse i vszedmeszétom leti tak zdrav bodem, kak drúgi v-pétdeszétom.« Za nisterni mészec ga je nezvrásceni beteg napadno i za krátki csasz je zakopan.

Kelko ji jeszte, kí nemajo cajta Bogá moliti! Pa príde vrêmen csi szi bár v-cêlom 'zítki nê márao za Bôga, gda sze prednyegov szôdni sztolec mores posztaviti. I te pravicsen szodec pred tébe posztávi tvoj cêli 'zítek, napamet ti prídejo vszi tvoji grêhi; v-pamet ti príde tá zaprávleno vrêmen; v-pamet ti príde eden cêli dúgi 'zítek, steroga szi nebo'zicsno pre'zivo, te pravicsen szodec ti naprê prineszé vsze zámüdnoští, zapúsztene szpodobnoští, zamüdjene, zavržene dobre prílike. Kak grozna bode za tébe tá vöra, gda pred pravicsnim szodcom mores posztánoti! Vrêmen sze približava: nevês ni vöre, hípa. Szôd príde, necsákano tü bode. »Szodec ti pred dverami sztoji.« Právi Jakob apostol.

Lübléni moj brat nazapúsztí tvoje düse zvelicsanya. 'Zítek je prekrátki i neształen; ni edne minute je nê szlobodno 'znyega zakockati. Iscsi ga dokecs ga náides, zovi ga, dokecs je blúzi. Mrtelno têlo ednôk mores doli szlêcsti, kak gvant; kakda bos glédao zôcsi szmrti, csi szi odpúsztšénye i zvelicsanya nê naisao?

Moli vrêlo, tvojoj molítvi ná dá môcs ono znánye, ka Bôg milosztivno gléda na tébe. Velki nájem je obecsao onim, kí ga poiscsejo, odicsena obecsanya je prikapcso k-z-vere szhájjôcsoj molbi. Csűj, ka právi Krisztus: »Tí pa gda molis, idi notri vu tvojo kámro, dveri doli zapri i szkrivomá moli ocsó tvojeja i Ocsa tvoj dá tebi ocsiveszno, stera szi odnyega proszo.«

Oh, kak blájženo obecsanye! Oh, obrni sze tak k-Bôgi, obrni sze vcsaszi! Neszpozábisze, ka je on povszud nazôcsi i vszepovszéd csűje tvojo prosnyo. Domá pri hízi, na nyívi, vu lôgi, pod szlobodnov nébov, náides ga vsze povszédig.

Kak je neszrecsen on cslovek, koga cêli 'zítek v robsztvi dela tecsé doli, robi za vszákdenésnyi krüh, steroga, csi szi je priiszkao, je vu zítki zadoszta v'zívao, na nemrtelne düse visise poznávanye pa nigdár nemízli. Nakeliko je drúga, toga ovoga mladéca példa, steri zná ka je krátkoga zemelszkoga 'zítka cil vekivecsen 'zítek; kí szvoj trôst vu vekivecsen 'zítek polo'zívsi, sze 'ze eti na zemli vjedína z-Bôgom i vu molítvi, kak

Podlíztek.

Ágica je odpúsztíla.

Máli román. 'Zítka kêp. Poszl. Fliszár János.

IV.

Bálint domò príde.

Obszlédnyim je vdaro vecsernico zvonécsi máli zvon, potom je tíha i prázna osztála i vu mrák sze je zakrúla mále vézsi jedína vilica. Za nisterno minuto je pá zacsnolo cigútati vu zgornyem táli vézsi bodôcsega sztúdenca razklabotano kolô. Edna zamüdjena 'zenszka je z-velkov szílov gnála vö vêdro. Malo szledi je pa csüti bio z-Tilaj Gyuria dvoriscsa kukorco lüpa-jôcsi deklin popévajôcsi glász. Od szpôdnye vézsi kraja sze je glaszo sztápajôcs približavao eden szoldacski mô'z, naplecsaj neszécsi szvoj máli kufer. Pri Büki Bandiovoj hízi vilicni dvércaj sze gori natégnovsi je vído edno scsapináto 'zenszko oszobo z-trnáca vu hízo idti.

— Zagvüsno je Ágica moje szrdcé bila! i glaszo je zácsalo biti pod szoldacskim bluzom lübeznivo szrdcé nyegovo. Slátao je za klüko, dvérca ôdpro i na dvoriscse sztôpo. Nisterno minuto je z-nenávadnim obcsütényem poszlúhsao, potom pa podveraj szklonckao, ôdpro i notri v-hízo sztôpo.

— Dober vecsér vam Bô — ! — zasztávila sze nyemi je vu gúti rêcs, kak je notri sztôpo i okôli sze je zagledno. Vsze tühinszke, tó je tó, prvle sze nê tü dr'zécse, nále'zne obráze je vído pri sztôli i pri káhlaj szedeti i z-posztelé vö kukúkati.

— Tak sze vídi, ka szem nê v-dobro

pokoren szin, k-szvojemí zemelszkomi ocsi, tak sze približáva k-lübléno mi Bôgi! Lübléni moji, steri je med nyima blájženési i steroga szi zemberés tí?

Robszluga i vért.

Eden bogat goszpôd je meo ednoga csrnkavca za szlugo. Goszpôd je nê doszta márao za szvoj dühoven 'zítek, nego je veszélo v'zívao szvetozke nászladnoszti; ali tém bole je márao robszluga; »Csűj tí Mozes, tó gucsije, ka tí doszta popêvas, molis, escse i od düse zvelicsanya más segô tüvârisom tvojim pripovedâvati. Zaisztino szi jáko blôden, gda tó csinís; zadovoli sze, csi tí je têlo zadoszta poszkrbleno, za düso nemâraj. »Ali goszpodne, odpüsztstênye proszim, té tanács pa dönok nebedem naszledüvao, ár je düsa moj nájdragsi tál.« „Tvoja düsa je bogme nê kaj drágoga; ona je ni meni, ni tebi, ni drügomi nê vrêdna nika“, sze norcsári goszpôd. »Istina«, odgovori Mo'zes; „ali Jezusi je dönok nika vrêdna; ár Jezus düse iscse i Jezus je düs král. Csi moja edna rôka vešzne, osztáne mi ta ova; csi mi edno okô oszlepne, z-tím ovim escse vídim; ali csi szem düso zgübo, meszto nyé drüge nemam; cslovek szamo edno düso má, na stero jáko szkrb trbê meti.“

FLISZÁR JÁNOS.

Szobotskoga Evangelicsansz- koga 'Zenszkoga Drústva,

25 lét prigoda (od 1900 okt. do 1925. jan 10.)
Szpízszano po goszpê Dr. Sömen Lajosici,
rodjena medgyesi Somogyi Mária, drúst-
va predszednikojci.

Vszáke násztave, vszákoga drústva díka je, csi sze na dugse vrêmen, v sterom je hasznovito, blagoszlovno delavnoszt szpunyávalo, nazájzglédne. Tó drústvo je v-1900. oktobra 20. oszno vleno po zacsétki eti prinasz hodécsem blájženoga szpömenka goszp. Dr. Gyurácz Ferenc püspeki. Nájbode blájženi nyihov szpömenek!

Cil, za steroga volo je nasztá vleno, je naszledüvájöcsi bio: Dobrotivnoszti csinênye, verszke obcsütinoszti gâjenye, cêrkvi obravnávanye.

Na oszno vnom gyülési je drústva vodsztvo naszledüvájöcs odebráno: za predszednikojco: goszpá Dr. Czippott Zoltánova; za podpredszednikojco goszpá Kováts Stevanova, za zapernika gosp. Kováts Stevan, dühovnik. za pêneznikojco goszpá Györfy Bélova. Za odborne kotrige: z-Szobote: Kühár Ferencova, Poják Jozefova, Dobrai Jánosova, Czippot Miklo-

meszto prisao! ... tak szem miszlo, ka sze eti dr'zijo Büki Ágicioví.

— Nini, ovo Tilaj Bálint! — szkricsita dvá pojbára z-posztelé doj szkocsécsiva.

— Nini bogme je Bálint! — je právila szremé'zljivo edna 'zarécsega pogléda trninoví öcsi oblicsni ledevjéo lépa devojka.

— V-dobrom meszti hodis moj golôb. Nê szo tü lagoji lüdje, csi szo bár drügi meszto tí prvési — pred Bálinta, steri sze je 'ze zaobrno i vönamêno idti — sztöpi macalúzno i doszta gücsécsa Csárdás Ferkova, indasnye Bükijove portáje árendáskinya. Doj szi szedi szrdce moje edno malo, kamcsi nam neodneszészna. Batrivno, liki pred nami. Vis zdâ tüdi jesz-te eti lépa díklina, stere sze zgrábijo escse kaksega sté junáka ocsi!

— Aj ví mama, szte tüdi! — cukne ta

lépa Csárdásova Ágneska szremé'zljivo, szvoje materé szüknyo.

— Kama szo pa Ágicini?! pita Bálint z-tüznim szrdcom.

— Ah moj golôb. Doszta sze je 'znyimi zgödilo. Telko tí znam odnyi povedati, ka szo cêlo szvojo viðnoszt zaprávdivali, i od szramöte szo vu váras sze odtepli. Tam zdâ Büki Bandí v-dero hodi. ta lépa Ágica pa, préj kak csűjem v-skrípájöcsi puncsikaj hodi i vlaszé szi v-hubogori szprikapcsi i szkondrati dá. Hja váras, váras osztáne z-vnôgov szüknye zgányajöcsov goszpodöv... Ali záto szem niká nê právla. Od nikoga nescsem hüdo gücsati... No, ali zaká sze pascsis nateliko moj golôb?

Bálint je niti nê znao szam zaszébe, kak je prisao vö odnut. Z-burkájöcsim szrdcom je stankao domô k-ocsinoj hízi.

sova, Fiiszár Jo'zefova, i Cipot Jo'zefova; z-Csernelavec: Vratarics Stevanova, z-Vescsice: Benko Jo'zefova, z-Kűpsinec: Siftár Jo'zefova i Kondor Ferencova; z-Martjánec: Skrabán Stevanova, Hofman Ferencova i Czipott Jo'zefova, z-Nencsavec: Kűhár Jánosova, z-Gradiscsa: Perkics Jo'zefova, z-Vancsavészi Podlejszek Jánosova, z-Norsinec: Bankó Viktorova, z-Beltinec: Lamm Leonova i z-Szodisinec: Brtalanics Matyasova.

Vu zacsétki je drűstvo lēpi racsun kotríg melo: z-Szobote 45, z-Gradiscsa 32, z-Martjánec 37, z-Beltinec 10, z-Kűpsinec 18, z-Csernelavec 26, z-Vescsice 19, z-Nencsavec 17, z-Vancsavészi 15, z-Szodisinec 7, z-Murszki Petrovec 5, z-Norsinec 10, z-Csrnec 7, z-Borêjec 8, z-Gederovec 5, z-Krajne 7, ali szi povêmo nasztávleno je z-256-timi kotrígami. Jáko lēpi impozántni racsun: je bio tō, steri sze je vu naszledűvajōcsi létaj, 'zalosztno mámo vadlűvati, od leta do leta poménsávo.

Drűstvo je szvoje delo z-tém nakanênyem i krepkim nágibom zacsnoło, ka je pozdignoti, zozídati pomágalo Bo'zo hízo, cêrkev. Na té cil je zácsalo áldove pobérati i ze-vsžê mōcsi i szkrbnosztjov vszáki fillêr prisparavsi, ga je na cêrkví zídanya fond obrnolo. V-1901. leti je pa

vu 'zítek posztavilo po nedelaj posztne verszke zvecsarke.

1901. v jeszén je vu drűstva ravnanji prememba nasztánola. Goszpá Dr. Czipott Zoltánova szo sze z-M. Szobote odszelili ino z-predszeníkstva dojzahválili. Augusztá 11, dr'záni gyűlêš je goszpō Lamm Leonovo z-Beltinec oproszo za predszeníkocjo, stera szo v 1905. sze vbōgso domovino odszelili, na meszto té preminōcse je prűsesztnoga leta januára 22. dr'záni gyűlêš goszpō Czipott Rezsōja vdovico oproszo i zebrao za predszeníkocjo. V tom vrêmeni je daiō 'zenszko drűstvo té prvi lēpi dár, na oltár erdêcsi bársonszki pokriv. 1906. je cêrkví zídanye i zvonōv szprávlanya pítanye ômurno naprê sztanelo. Z toga velikoga i szkrbnoga dela naprêhodêcsi prezbiteroz, i ravniteloz je 'zenszko drűstvo v-obilnoj meri tűdi vōvzelō szvoj tál. 'Zenszkoga drűstva kotríg vrêla i gedrna delavnoszt je po vesznicaj evangelicsánov zavêdnoszt, szamosztojnoszt, verebratinsztva, vkűpdr'zánya lűbêznoszt i áldűvanya gotovnoszt zbudjávalo i nêtilo pri gmajne vsžê kotrígaj i verníkaj.

1907. januára 27. szo poszpá Czipotojca za sztarosztí i szlabosztí volo od predszeníkisztva odsztōpili, ali drűstva

Z máterjov sze je na dvoriscsi násao, stera gda je zaglédnola dugo nê videnoga lűb-lénoga sziná szvojega, je szvojimi velkimi tűcsnimi dlanami pokati zácsala vu radoszti i nedovêdnyenomi prűsestjej nyegovomi sze veszelila. Poplêcsaj ga je z-dlanami z-teckala i vu velikoj radoszti tak zjvukala, ka szo kukorico lűpajōcse deklina, pojbje, deca naednok tam pōsztalí.

— Szerbusz Bálint! — szo szi roké eden zadrűgim podávali 'znyim decski, v-sterom szo je i deklina naszledűvale.

— Ejnye, ka je pa, ka mené niti v-pamet nevzeme ete hiresen junák! Nê szem znála, ka szem tak grda, — vōvtégnovsa nájobszlêdnyim vészi nájaksa, lèpoga zrásza, rózelicojne, szladko sze szmejécsa devojka, Bokor 'Zófika. No eszi daj szamo moj golōb tō ladico! Dobro znam, ka jeszte nika v-nyê za méne tűdi.

Hitro je odvêzala poladi prêk zvézani motvōz (klűcs sze je 'ze tak dávno nindri zgűbo) i edno lèpo erdêcso pomarancso je vzêla vō 'znyé.

Ali natō je 'ze Bálint pá prijao ladico i vkrá vzéo od ovi deklin, stere bi tűdi rade jemále 'znyé prineseni senk . . .

— Hohó devojke! ka szem prineszao, szem drűgomi prineszao . . . Csi bi znao, ka vasz vsze eti náidem, vsžém bi niká prineszao . . .

— Ali eto szi dōnok meni prineszao Bálint? . . . povê csi tak, ka szi nê meni prineszao, preci ti jo nazá dam! píta 'Zófika z-bliszcsécsimi szmejécsimi ocsámi?

Bálint je zocsárjeni, mucsécs sztao pred tōv vábno i vábno donécsoga glásza, csalárnoga poglêda devojkoz.

— Ná, nazá ti dam, vídim ka szi jo nê

ravnanye je i nadale v dobri rokáj sztaló pod goszpé Dobrajce i Kováts tájnika vodsztvom. Zacsnyeno je cérkvi zídanye, v-sterom szo 'zenszki rôk szkrbnoszt podpéranya mocsí bilé. Farof je v-1908. pozdignyen. V-1909. je 'zenszko drústvo obszebi szpravilo v-törem szrédnyi — á — glásza 408 kg. 'zmécsave zvon.

Gda je nájbole teklo zídanye, v-cérkevnom 'zítki je máli csasz stagnácia nasztánola, ár szo drústva vréli tájnik goszp. dühovnik tézko obetézali. Goszpodna miłoscsa je ji obarvala tak, da szo 1910. januára 30. znôva navküp delali z-drústvom.

1910. leto naveke znamenito osztáne vu gmâni. Tô leto je prineszlo nôvo lêpo cérkev. Tô leto je biló gmajne 20-to i 'zenszkoga drústva 10 létno jubilálno leto. Na januára 30-tom gyülési je za predszeníkojco odebrána goszpá Tomkajca, za podpredszeníkojco Dr. Sömen Lajosova, z-steri pomocsjôv sze je zacsnolo cérkvi obravnávanye i po véksoj meri áldovov pobéranyem cérkevní dugôv vrédjemánye. Potom je szpravilo 'zenszko drústvo v-cérkev z-Pecsúja od Angster orgolása escse i dnesz dén vu dobroj sztávi bodôcse lêpe orgole. Lêpe áldove szo prinásale drústva kotrige tüdi: Goszpá Dr. Czifra-

kojca szo na oltár eden szvilni pokriv, Györi Kálmánova i Györfy Bélova na oltár vankise i kehlia dr'zálrik, Dr. Sömen Lajosova eden zlátonaslingani pokriv na oltár z-kehlia dr'zálrikom aldiivali. (Dale.)

Kritizêranye.

Koga delo más návadno kritizêrati? Zakâ szi nê zacsnó tí kaj? Zakâ pa te nepomágas nyemi, kâ bi bole znao op-rávlati delo szvoje? (Luk. 10, 2.)

Tihe minute.

»Scsém pa, naj znáte, bratje: kâ szo moga robsztva dugoványa bole napré idénye evangelioma prisla«. (Fil. 1, 12.)

Gda je Pavel vu vôzo prisao, szo sze i ti protivníci evangelioma lehko veszelili, ka je té nevaren nepriátel zdâ 'ze za klúcsom i riglom szedo. Z-drúge sztráni priátelje Bo'zega králevszta szo mogli 'zalosztni bidti 'zalúvati té veliki zgübicsek, steroga je dugoványe Krisztusa po etom vdárci vidôcs trpelo. Ali obôji szo blôdili. Pavel naznánye dáva filipéncom, kâ je nyegova bívoszt vu robsztvi szamo bole na napréidénye evangelioma. Vu tom naznánye dávani obládnosztí môcs jeszte za vero. Té glász velí Jezusa vucsenikom: nezgübte volo,

meni prineszao, i prôti nyemi je vtégnola rokô, v-prigíscsi dr'zécsa pomarancso.

— Oh nê... tebi jo dam. Vzemi jo od méne 'Zófika.

— Oho, li szamo jo tak vzemem, csi szi jo z-isztinom meni prineszao!

— Tak je! tebi szem jo prineszao, je zlagao Bálint z-o'zárjenim obrázom!

— Hej, deklíne, pojbjé, nadelo! — je ráscsala Bálinta mati. — Bálint de prvle vecsérjao i szledí on tüdi k-vam príde.

Bálinta vecsérjanye je pa niti tak dugo nê trpelo, kak bi cslovek eden ocsanas zmolo. Sô je tüdi med lármajôcse lûpase vu kámro, gori je szeo na veliki küp kukorice i tam morgotno glédao zôcsi 'Zófikov.

— Eh, da szo 'zalosztno túznoga vojáka odposzlali domô od regementa... Zacsnimo

deklíne to nábole nôvo popêvko szpêvati, má biti sze obeszelí.

Zdâ je zacsnola ta szmejécsa, lescsécsi ôcsi 'Zófika z-szvojim mílo donécsim glászom popêvati:

Nota: Zsindelezik a kaszárnya tetejét.

Neverjem jasz vecse nôti szlavícska,
Szlobôd je vzéla od vézsi deklícska;
Csrévle szi je premeníla z-topánki,
Ne'os jo vido v-rôbci, nego v-krscsáki.

Brezi pára lécse grlica szemtá,
Náj jaksega junáka 'zaloszt mantrá.
Nenáide sze ró'za na nyegvo szrdcé,
Nesika sze dáme lûbézen za nyé.

Bálint je zarazmo nôto i... oh szlaba mózka dúsa! Nesztálno szrdcé nyemi je tak

csi sze satan vídi obládati! Bôg ponüca takso vidënya obládnoszt na naprê idënye szvojeja Bo'zega králevsztva cilov. Ví pa, kí escse prôti Kri'sztusi i nvegovomi lüdsztvi sztojite, sze neradüjite, csi sze tak vídi, kak da bi Jezusovi vucseníci dojpobíti bili! Vasa vidënya obládnosztí vam nepomágajo níká. Evangelioma dugoványe dale naprê ide prêk vszê zádev. Ja, rávno zádeve morejo nyemi escse na naprêidënye szlú'zítí.

* * *

Dober odgovor. Edna Irlendinkinya, sterá je protestinkinya posztánola, je prítisnyena bíla szebé gori datí vzéti vu eden spítáo, vu sterom szo r. kath. apatice odprávlale szlú'zbo. Edna nûna szí je neszmileno szêla k-beté'znoj za nyénoga preksztoplényá volo. „Ví protestanje, právila je na ednôk, níkaj postüvanya neprikázüjete pred devicov Máriov, od stere je pa angelszka rêcs právila: „Blá'zena szí tí med 'zenámi.“ »Níkaj postüvanya? odgovoríla je nazáj ta beté'zna; jasz bí rada znála, kelko r. katholicsánov jeszte, kí jedíno zapoved Márie tak verno naszledüvati setüjejo, kak mí protestantje.“ Stero? píjala je nûna. No, rávno nyéno jedíno, odgovoríla je tá beté'zna, gda je na gosztüvanyi vu Káni Mária tô erkla lüdém: »Kakolí bode vám velo (on, Jezus), vcsínte.“

* * *

szmela, natelko obojala 'Zófíke csalárno glászëcsa popëvka, ka je 'ze za eden frtao vöre tam szedo pri nyê i tüdi popëvao od sziröte Ágice i od nyega nabráno hvalëko.

* * *

— Zdá 'ze ísztina szam nevém, ka bí csínio? je morfandërao Bálínt na drúgi dén vgojdnó, kak szta z-máterjov pri zâütríki szedela, i szlanino jela. Jeli bí pri Ágíci osztano, alí bí szí pa 'Zófíko vzéo? . . .

Oh da szí szlabe pámetí moj szín, csi szí pri etom delí nevës prebratí . . . Persze, ka szí 'Zófíko vzemes, nê tíszto kôdisko deklíno. Tíszta nema drúgo, kak kôdisko turbo. Z-'Zófíkov pa edno szploj nôvo, lêpo hí'zo i vecs kak dváfrtála szelíscsa . . .

— Níka právite mama!

(Dale.)

Szebévardevajôcsa pí tanya za gmân-szke kotríge. Kelko bo'ziszlú'zb bí mogôcse bílo lánszko leto dr'zati, csi bí niscse nê sao vu cérkev, gda szem jasz zaosztano? Podpornica, Diacskí Dom, 'Zenszko Drüstvo ítn. ka bí mogli vcsínítí, csi bí szakí telko csínio za nyé, kak jasz? Kelko molítev bí aldüvalí gori za cérkev, csi bí vszáki telkokrát molo, kak jasz? Kak bí vövidla gmána, csi bí vszáka nyéna kotríga táksa bíla, kak jasz?

* * *

Vu kom sze ká'ze nam szvetlo, alí boleznó bo'za lübézen? Vu odpovedanyi nasega bláznoga 'zelénya.

* * *

Szreccsen je steo bídtí. Szvéta nájbogátësi cslovek, petróleumszki krao Rockefeller, sze je ovo leto odpovedao szvoje nezgovorne vrëdnosztí i szamo szí je telko zadr'zao, naj de mogôcsi zmërno 'zívetí. Gda szo ga szpítávalí za zrok toga zvönrëdnoga szkoncsavanya, právo je med drúgím: »Od sterígamao szí szamo zmíszlítí znam, je moje bívosztí vszáki dén szamo z-míslenyem na pënez bío napunyeni. Pënez vecsér, pënez v-gojdnó, pënez dén i nôcs. Té tehr, sterí je priszpodoben k-robszlú'z'tví, szem notrí do etímao mogao znásatí i zedním brez prôtígúcsanya poszlúsatí, kak szo me lüdjé, ár szem szvéta nájbogátësi cslovek bío, tüdí za blá'zenoga dr'zálí. Alí jasz szem poprêk nê bío blá'zení, zdá szamo míszlím, da to bodem.“

* * *

To nájbögse 'ze dáno. Nê dalecs od Nymphenburga pôleg Münchena lé'zí edna vesznícska Blütenburg, vu sterój jeszte edna kapela z-índasnyím oltárszkm képom. Tô kapélo je v-prvési létáj vecskrát gorípoíszkáo Christof bajorszki herceg. Ednôk sze je szrécsao z-sztárim poszesztníkom Lorencom i ga je pítao, csi bí nyemi nê lehko vcsínio kakso dobrôto. Lorenc je odgôvoro: „O préviszíkí goszpôd, bögse mí nemrejo vcsínítí, kak szo mí 'ze vcsínlí!“ — „Kakda?“ pítao je herceg, „jasz od níkoj nevém.“ — »Jasz pa znam,« právo je te sztarec; »ár kak bí mogao jasz tô pozábítí, ka szo oní obránílí mojega színú! On je dugsí cát po hídí potáj hodo, Tak je prísao pred nísterním cátom v Blütenburg i je vído nyí, mílosztívní herceg, etí vu to kapelo sztôpítí. „Dönok pa morem ví-

diti, ka csini tam notri!“ pravo je spotlivo pri szebi, i potégno sze je za nyimi. Ali kak ji je vido tak pobožno moliti, to ga je nateliko genolo, ka je on tüdi zacno moliti, i od tiszte vöre mao. je drügi cslovek pôsztao 'z-nyega. To jasz nyim mam zahváliti, záto právim, nemrejo mi Oni nikâ bögsaga vcsiniti, kak szo mi 'ze vcsinoli.« (Für Alle.)

* * *

Fabrika i klôster. Dvá csloveka szi zgovárjata na dvoriscsi edne fabrike. Fabrika je prvle klôster bila, vu sterom szo barátje prebivali.

Ali zakâ je veszno ete klôster: szpitávao je eden cslovek.

Záto je prêso, ár szo vu nyem szamo molili, ali nê szo pa delali tüdi, . . . odgovoro je ov. Eta fabrika tüdi more præidti, ár vu nyej pa szamo delajo, moliti pa pozábijo. Blagoszlov szamo tam jeszte, gde molijo i delajo.

* * *

Thukidides to píse od atheniencov, ka szo kulturo, zevcsenoszt szvojo z-tém pokazali, ka szo nê noszili ro'zjá. Mi vendar tüdi nenezimo vszi revolvo v-zádnyoj lácsnoj 'zebki nasoj, ni bombe na ledevjáj, niti no'z vu szaráj. Ali dönok je mogôcse, ka z-vmoritelszkim i zcsemérnatnim ro'zjom hodimo. Oboro'zení szmo z-vmoritelszkimi recsámi. Jezik nas szmika, kak szpica; szêka kak szábla, zcseméri, kak plinszka bomba. Spotárivanye, pomensávanye, ogrizávanye: kakse neszmileno ro'zjé je. Isztinszka düsevna kultura sze vu tom vjávi, ka bár pri rokáj mámo to grozno ro'zjé, dönok je nenücamo! Kak lepo gucsi toga mocsnoga múcsanye! Od Moltkeja szo pravili, ka je po szedméri jekikaj znao múcsati. Znati vecs jekikov, doszta rêcsi i 'z-nyí vözebrati one recsí, z-sterimi isztino, lübéznoszt, potrti dús pozdigávanye lehko szlúzi-mo: to je govorenya ona obládnoszt, stera obláda szvét.

* * *

Zmo'znoszt példa. Eden rimszki caszar je ednôk vojníke poszlao v Edesso, da krsztsane na nyihovom szpráviscsa meszti napádnejo i doliszpomeszárijo. Voj csete sze je szrécsao z-ednov 'zenov, stera je edno dete pelala za rokô i pitao jo je, kama ide. Ete odgovor je dála: »Idemo vu szpráviscse krsztsanov.« Csüdüvajôcs jo pita nadale, jeli ona nevê, kâ je

on prisao, naj krsztsane szpomori. Ali ona je odgovorila: „Dobro známo tó i záto sze pascsimo vu szpráviscse, naj Bogá z-nasov szmrt-jov dícsimo.“ Tó je tak globoko vu szídce szégnolo tomi voji, kâ je nê szpuno na nyega nalo'zeno nálogo; tèm vise je on szam tüdi krsztseník posztano i pridrüzo sze je od szvéta tak zavřenim naszledníkom Krisztusa. Káksi szád szo prinásali poprêk ti prvi krsztsanye z-szvojev hodbov, práva példa szo bilí z-szvojim vernim naszledüvanyem Krisztusa! — I dnesz? Gúcsmo 'ze ednôk na tó gledôcs od podgovornosztí gmáne tüdi. Szlisamo teliko kritizéranya teliko „ne bom sô vecs vu cêrkev“! lüblénoga obetanya, ka mocsen düh more meti on dühovnik, csi brez cágloszti escse govoriti vüpa. Doticsni fárniki szi pa vendar niti nemíszlijo, ka kelko vmárjajo z-tem. Ali rávnotak, — ár lüdjé radi imítálivajo eden-drügoga, — csi nase vodécse lüdi tam vídijo szedeti vu cêrkvi, kí nanízijo glavô szvojo pred Bo'zov recsjöv, vu dühovniki nê szvojege szlugo, nego szvojege dühovnoga voditela glédajo, koga rêcs je tüdi nyihove düse kincs, koga postenyé, dober glász je tak drági, kak pred dobrim szinom ocsinszko imé: ah, kak sze zacne té nahitroma nôvi 'zítek vu gmánaj! Gmánarje, nepozábte, ka szte i ví odgovorni za dühoven 'zítek vu gmáni! Ne bojdite mányi, vtraglívi vu kázanyi dobre példa!

* * *

Dühovnik — cêrkvi kotrigszto. Fundament cêrkvi je 'zíva vera. Gori sze pa dr'zi cêrkev po skéri miloscse, stere szo: rêcs bo'za, molítev i szvesztvo szakramentumov. Nedá sze tajiti, ka sze dneszdén nikáki neintereszirajo prevecs za to skér miloscse, cêrkev nepohodjávajo, molítev nealdüjejo i z-goszpodnovov vecsérjov ne'zivéjo. Nikáki to szvojo mlácsnoszt na rovás dühovnikov szpisüjejo. Prevecs lehkosko sztálicse prevzemejo tiszti, steri vszigdár pri drügom iscsejo falinge, sprinke. Od dühovnikov szmo 'ze vecskrát csüli isztinszka vadlúványa, ali ti szvetszki szo dotegamao escse nê bilí gotovi notriszpoznali tó, ka sze cêrkvi ogibanye nedá jáko vküpezglíhati z-cêrkvi kotrigsztvom.

* * *

Gályerobi. Prôtireformácija je na gálye poszlála vu veri szvojoj sztálne dühovnike.

Z-toga faktuma na dvôje dugoványe sze nedá konzekvencia potégnoti.

Obprvim na tō, kâ bi zdâ tūdi tá poszlâ-
la, csi bi mogōcse bilō, — ob drūgim, ka bi
zdâ tūdi sli, csi bi potrebno bilō.

Véksega lūdsztvi mojemi nemorem 'zeletí,
kak ka tūdi zdâ bojdi pripravno za vero szvojo
na gálje idti, ali naj nebode nyemi tō potrebno.
(Dr. Ravasz pūspek.)

Gálye robi.

Mála cérkev vu máloj vészi,
Zvêzda jeszte na tōrma vrêhki.
Prōszto, sziomasko je nyé lūdsztvo,
Bōg nepíta, csi je bogato?
Nyihov kincs je: míli dūhohnik
Rêcsi Bo'ze je vrêli glaszník.
Glászi sze peszem, v-'zivoj veri:
„Trdi grád je nam nas Bōg zmo'zni“!

Vu nocsí nad nyega vderéjo,
Nemílo ga z-szebom 'zenéjo;
Zaman je famílje plakanye,
Nevalá prosnya, nê sztaranye,
Hohárom ga vu rôke dájo
Z-lancami zvêzanoga májo.
Glászi sze peszem z-vúsz't 'zalosztni:
„Trdi grád je nam nas Bōg zmo'zni“!

Na csamurnoga mōrja brêgi,
Na mantre punoj gálye klōpi
Z-lanci zvêzani tam sztojijo
Bo'zi szlugj, robsztvo trpíjo.
Nenáidejo indri pomōcsi
K-Bōgi vu peszmi szpêvajōcsi,
K-odkūpiteli verni, szló'zni:
„Trdi grád je nam nas Bōg zmo'zni“!

Mōrje i dúgi lét válovje
Gályo ino bregōv pecsine
Kamen, pêszek, robe tá peré...
Na klōpi nyé zvêzane neszé.
— Eden, eden kamen sze vtrgne
Vu vodeni grob notri szúne —
Vszigdár ménye-ménye vúsz't doní:
„Trdi grád je nam nas Bōg zmo'zni“!

Gda 'ze vecs nerogácso lanci,
Vu mokrom grobi oni robi
Vszi, vszi pocsívajō vu vodi;
Vu globocsíni koráll mōrji —

Vu vihérnoj, vrtélnoj nōcsi,
Sze zdâ csúje vō szpêvajōcsi
Glász himnusa vu globocsíni:
„Trdi grád je nam nas Bōg zmo'zni“!

... Verjem: prído bōgsa vrêmena,
Lübézen bode vera teda —
Nem' preganyali en drūgoga,
Na spot iména Jezusovoga.
I zhod, záhoda dalecsína,
De csúti glász vecsnoga míra.
Zevszê mész't do donele peszmi:
„Trdi grád je nam nas Bōg zmo'zni“!

VÁRADI ANTAL (F. J.)

*Gergár, Gyōrvárása i dvá Szovják
brata Kōszecskiva fiskálisa.*

V-Krí'zevci rodjeni Gergár Stevan, steri je
kak varaski fiskális v-Gyōr várasí bio i odprá-
lao nase ev. cêrkvi ona dugoványa, stera szo vu
pregányanya vrêmeni dosztakrát pred vísesnyi
szōd prisle. On je bio branite! i zagovoritel nasi
szlovenov nê szamo vu cêrkveni, nego i vu drūgi
poszljaj tūdi. On je obarvao vnōgi pregányani i
nedú'zno te'zeni goszpocsinárov jus i pravico nyim
szpravo i vsze tō je csinio z-národa lübéznoszti,
brezi placсила. Krv, plemen szvoje je bole lūbo,
kak szam szebé. (Té rod dnesz dén 'zivé v-
Krí'zevci.)

Dvá Szovják brata

v- Kancsevci rodjeniva. Trijé bratje szo vōvucseni,
dvá na fiskálistvo, eden pa, no csi je lūtaran bio,
je v-Kōszeg vu kath, szírotnohrambo dáni i za
popa vucsen i szledi na rodjenjá meszto k-Szv.
Bedeniki (Kancsevci) za plébánusa djáni. Csūdū-
vati sze moremo, ka vu onom vrêmeni, vu gosz-
pocsine teskom hípi, vu vere pregányanyi je teliko
pávorszki szinōv vōvucseno, kí szo tak lēpe kar-
riere i pozície doszégno, tak domá, kak zvōna
dōma, gda je páver szvojega sziná brezi zemel-
szkoga goszpōda dovolēnya nê szmeo vōdati
vcsiti i dōnok sze je ji v-tom málom Prêkmurji
teliko vōnávcsilo! Tō szi tak mámo razló'ziti, ka
je eto prêkmurszko vend szlovenszko lūdsztvo
vszigdár velke zevcsenoszti nágíba bilō rávno tak,
kak dnesz i pōleg toga míle, dobrovolne zemelszke
goszpōde je melo, kí szo nê steli zadaviti vu nyega
dūhi gorécsi talentom. nego szo nyega plamén k-

o'zívávajócsemei zráki püsztili, ná gori i dalecs szvéti ino szo tüdi podpérali szvoji kmetov sziní pri vcsenyê, ár szo sze z-tê osznôvili vö mésztni dobri, pravicsni, neprisztopleni, hasznoviti cseszt-níci, nê szamo vu szvojoj tésznoj domovini, nego doszta dale vu visziki pozicijaj.

Teva dvá Szovjaka szta vszigdár na szrdcáj noszila rojákov szvoji sors, náimre pri verszki dugoványaj. Moj principális sze je vszigdár lübléno szpômeno z-sztároga Szovják fiskálisa, steri je vszákó drügo, trétje leto pogledno szvojo Kán-csevszko rodbino i vsze ev. dühovnike i vucsitele eti v-szlovenszkom i vszákoga familii je niksi dár prineszao (gvant). Z-dvâ Szovjaka ednoga pohodnik je escse dneszdén v-Köszegi 'zivôcsi Szovják Hugo i v-Kancsevci pod 6-tov híznov numerov 'zivéjo 'znyidva vu páverszkom sztáni osztányene véke vréli ev. vere porodi. Na popôsztvö vucseni nyidva brat je nêbió zagri'zeni, evangelicsánce odürjavajócsi plébános, lüden, prijéten cslovek je bio ; rad je szlú'zo alkoholi, kak szo mi tó pred 40-timi létmi sztári lüdjé pravili. Nê' szamc ednôk z-Kancsevszkoaga vrêha keszno domô idôcsi, je szam vu szebi szi glaszno pripovedávo: „Nas je tótság!“ »Tô je nasa domovina, nasa goricska krajina, Puna je szladkoga vina« i. t. v. ! Na sztáre dní je neszrecsno obhodo, zagvüsnó je pri vini bio i v-nocsi domô z-vrêha idôcsi, je obri Bencetovoga mlína v-potok szpadno, gde szo ga na gojldno v-toplenoga naisli.

Rázlocsni máli glászi.

Radoszti glász. Lübléni, zdâ szmo 'ze Bo'zi szinôvje, i escse sze je nê szkázalo, ka bomo. Znâmo pa ; kâ, csi sze szká'ze priszpodobni k-Nyemi bodemo ; ár ga vidili bomo, liki je. (I. Jánosa 3, 2.)

'Zinat je na 15. apr. v Nôvi-Vrbas vküpepozváni. 14. apr. bodo predkonference ; 15. apr. sze pa z-ôszvetnov bo'zov szlú'zbov odpré 'zinat, steri cêrkvi nasoj, vezdásnyemi cãti i nôvim razmeram primerne nôve zákone dá. Bojdi blagoszlov bo'zi na tanácsüvanyaj 'zinata, da sze po vnôgi te'zki dnévi odpré lepsa prisesztnoszt nasoj cêrkvi !

Steri je nê bio vrêden ete szvét. (Z-prvése numere vöosztalo.) Februára 11-ga je bilo 250 lét tomi, ka szo sze gályarobi odszlôbodili. Mí szi dnesz niti neznâmo premiszliti, ka szo mogli trpeti za vero szvojo ocsáci nasi, gda klacsécs právdo, pravico i cslovecse obcsüténye szo

vöcseli ztrêbiti protestánszko vadlúványe. Gda szo prék vecs lét nezgovorno mantrali one protestánszke dühovnike, kí szo nê steli ni rim. katholicsanszki grátati, ni z-országaga vöodídti, niti z-szlú'zbe szvoje dolizahváliti. Ah, kak drági kincs more bidti tó, za koj szo gályarobi szvoj 'zitek, blágo, familijo, mér, zdrávje, telko môk áldüvali ! Szpunile szo sze nad nyimi recsi Szv. písma ('Zid. 11, 3, 33—38) : »Pôlcg vere szo szpômrlí tê vszi i nê szo vzéli obecsanya ; nego szo je li ôzdalecs vidili i vadlúvali szo : kâ szo gosztjé i prisavci na zemli. -- Kí szo po veri králevsztva podzájali, pravico szo delali, obecsanya szo zadôbili, zateknoli szo oroszlanom vüsztá. Ognya môcs szo vgászili, osztrici mecsa szo vüslí, vcsinyeni szo krepki, vu boji . . , ftegvüvani szo ; i dönok szo nê gorivzéli oszlôbodjénye ; po ospotávanyi i bicüvanyi szo szküsávani bilí ; zvün toga pa escse po vézanyi i vözi. Kamenüvani szo, 'zgáni szo, szküsávani szo, z-mecsom vmorjeni szo mrlí ; okôli szo hodili vu ovceni i kozleni kô'zaj, vu zmenkanyaj, nevoláj i v hüdôbi szo bilí, steri je nê bio vrêden ete szvét.«

Nase sinyorije dühovnicke, inspektorje, kántorje i ovi csesztnicke szo márcza 24. v M. Szoboti meli szprotolésnyo szpöved szvojo, po steroj szo nyim szv. vecsérjo Kováts Károly szlávicski dühovnik obszlú'závali vö. Za tem je konferenca dr'zána, na steroj predevszem szo kurátor Diacszkoaga Doma naprêdáli naznanénye szvoje. Tak je zvêdla konferenca, ka vise 100,000 Din. dugá jeszte na zidanyi D. Doma. Iszkani je môdus, kak bí sze dao pokriti tê velki dúg. Zatém je razprávlano dr'zánya 'zinata i od pojedini punktumov nacsrta cêrkevni zákonov.

Krisztusov dúh i „Novine“. (Z-prvése numere vöosztalo.) Edna goriosztányena sztára per'zianszka legenda' nam gucsí od toga, ka je Jezus ednôk prisao vu eden váras, prehodo je nyega vilice i priso je na plac tüdi. Tü je na pamet vzéó, kak na ednom kükli sze lüdjé vküpe csrêdijo i glédajo nikâ na zemli. Szam je tüdi bli'ze sô, naj vidí, ka je. Ednoga psza mrtve kôszti szo bilé, na sinyeki okôli je motvôz bio zavézani, za steroga ga je sztanovito nikák eszítá vlácso vu blati. Gnüsznêse, necsisztêse szo cslovecse ocsi escse nê vidle. Eden po ednom szo povedali szvoje grde recsi, na tó mrlino. I Jezus szlíhsavsi nyé, z-miluvanyem je glédao doli na to zgínyeno sztvorjénye i etak erkao : »D'zünd'zi bi nê mogli konkôrêrati z-bêlim rédom nyégovi zy-

böv. « Lüdje szo csüdüvajöcs glédali na nyega i etak szo erkli med szebom : Sto je té ? Nemra drügi bidti, kak Jezus Nazarenszki, ár sto drügi bi mogo nájditi kâ milüvanya vrêdnoga i lêpoga vu mrlini ednoga psza. I oszramotívsí, szo razhájali. Lehko je drüge szôditi. Jezus prvle, kak bi szôdo vu lüdi prebivajöcse hüdo, setüvao je zaglédnoti i prestímati vsze ono dobro i hválevrêdno, ka je li mogo gorinájditi vu nyí. Kleklna „Novine“ szo sze zburkale nad tém, ka je ob priliki 25 léttnice Szobotskoga 'Zenszkoga Drüstva pri vecserásnyem vküpeprijájanyi za volo szpoznávanya i prijétnoga zgovárjanya mladézen plészala. I ka vecs, ka je tó nas líszt humoristicsno tüdi szpômeno. Nas odgovor je, ka bi Novin zburkanye szamo té csinílo dobro szlúzbo, csi bi prestímali na onom dnévi vcsinyenoga doszta lêpoga i dobroga tüdi : imenüvanoga drüstva pri vadlúványszkom — morálnom 'ziki doprinesene zaszlú'zenosztí csi bi li kolicskáj honorêrale ! Nê pa rávno naszprôtno z-Krisztusovim dúhom, ka szo po szili iszkale trôho v-onom ôszvetki 'Zenszkoga Drüstva. Z-drüge sztráni pa 'zelêmo pomiriti „Novine“, ka scsémo vcsiníti vsze, ka nam je mogöcse, naj jákoszli 'zitek oköli nász na nájvisise pozdignemo i one nevöle poménsávamo, stere lüdj obo'závajo. Mí sze tüdi nenavdúsávamo za bále i za veszelice. Dobro známo, ka szo 'zalosztíni obszinszki násztaji tam, gde szamo zveszelicami znájo vküpeszpraviti na dobrocsinénye vernike. Naszlédnye bi pa Vam escse lehko pravli mí tüdi, ka sze protiví z-Kristusovim dúhom po lottrijaj (szrecsk) pênež szprávlanje (kak sze tó, csi sze dobro szpomínam, na Martiniscse namenyáva), ár je Jezus velo : „Iszsite pa prvo králevszto Bo'ze . . .“ — Ka sze „Dús gyajanya“ dopisza tícse, prevecs dobro známo rim. kath. cêrkvi intolentno sztáliscse, ka zmêsno hist o, stero ne zvéze ona vküpe, za posztelnistvo (priszpaoniszto, ágyasság) dr'zi i 'z-nyega rojeno deco za nezákonszko. Z-onim dopiszom, ár mámo zadoszta 'zalosztnoga szkaznüvanya, szmo steli nase vernike csúvati od zmêsno ga histva, od reverzálsidánya na skodo nase cêrkvi i krepiti szmo je steli vu evangelicsanszkom oszvedocsenyi. Tó je pa vendar tüdi nasa dúznoszt ? !

Dr'závna podpora cêrkvam. (Z-prvése numere vöosztalo.) Vu szkupcsini (parlament) je zdâ pod razprávlanyem preracsun za 1926/27. leto. Znáno je, ka vidovdanzska usztava zreendlúje, da sze vsze cêrkvi, primêrno k-dús racsúni

i potrebcsinam, od dr'záve podpérajó. Kak sze godí tó vu prakszi ? Z-nôvoga preracsúna vídimo, ka ortodoksza cêrkev dobi 70 mil. Din. (na vszáko düso 12 D); rim. kat. cêrkev dobi 34.5 mil. Din. (na vszáko glávo 8 Din.); muslimanszka cêrkev dobi 20 mil. (ali na düso 16 Din.); ta bogata 'zidovszka cêrkev dobi 1 mil. Din., ka na düso 16-75 Din. vözaneszé. Ka pa dobi protestanszka cêrkev ? 804,000 Din., ka niti 4 D. nezaneszé vö na vszáko prótestanszko düso. — Bár nemamo v-nasoj domovini szvoje teologije, nemamo zadoszta dühovnikov i teologusov, dönok szramotna suma, 25.000 Din. je vzéto szamo gori za stipendiume nasim teologusom, no csi napêdo ortodoksza cêrkev na osznávlanye teologusov 11 mil. dobi. Dr'záva obilno plácsó dáva tüdi ortodokszim, r. kath. i muslimanszkim visisim popevam. Mí szmo szamo deca macsije, niti za pár protestanszki szoldacski dühovnikov nega v dr'závnom preracsúni pokritja no csi nasi szinövjé z-najvéksega tála v-Szrbiji szlúzijo, na 100 i 100 km. od nájblízánye protestanszke gmáne. — Mí od dr'záve pravico i z-glíhnov merov merjenyé proszimo ino csákamo.

V-Amerikanszki Zdrüzeni Dr'zélaj evangelicsanszka cêrkev má 2983 dühovnikov, 2643 materszkigmân. Pretecse-no leto je k-coj prislo 59 dühovnikov, 77 materszki gmân. Na vszáko gmânszko kot-rigo poprêkno 21 dol. (1300 Dinárov) dá-cse príde.

Szamovolni dári na goridr'zánye i rászirjávanye Düsevno ga Lízta: Vukan Lajos inspektor D. Lendava 20, Fuisz Franc goszt. Moscsanci 30, Horváth Mária Zagreb 10, Dr. Filip Popp sinyôr Zagreb 30, Szlivnyek Jo'zef Vanecsá 5, Kühár Stevan (bré'zni) Puconci 5, Santavec Stefan Pecsarovci 5 Din. Radi bi nadaljávali ! Szrdcsna hvála !

Dári na Diacski Dom. Z-Budafoka Keréc Ferenc nas roják (v-Ottovci rodjen) szo nam 2.200,000 vogrszki K. v nase peneze premenyeno 924 din. poszlali. Z-szrdcá hválímo tomi nasemi dobrocsiniteli, od koga známo, ka i tam obilno podpéra verszka szpraviscsa, pôleg steri sze je i z-nász, szvoji verebratov nê szpozábo. Csi bi eti 'živöcsi prémocsi evangelicsanci z-taksov

vrêlosztjôv podpérali szvojo verszko, lübéznosztí násztavo, kak tó od nász odtrgnyeni, v tühinszki országaj 'zivôcsi csiníjo, bi mí evangélicsanje nebi bíli od drúge vere verníkov natelíko doj glédani i zametávani. 'Zalosztno moremo vadlúvatí, ka je pri níkákí vu áldovov prinásanyi nê szamo velíka mlácsnoszt, nego szramotna szkôposzt i nepremísleno pogovarjanye. Níkákím sze nevídí, zakâ sze vzeમેજો v-Diacski Dom dobroga vcsenyá szíromaski osznovleníkí i táksi podpéranye. Pá tím drúgím je velíka bríga. zakâ sze vzeમેજો notrí prémocsní sztarišov színôvje, krívo tak modrújejo, ka sze tê z-áldovov hráníjo, geto tê za prehránenye mészecsno placsfújejo. Tó pa vsze táksi csiníjo, kí szo escse ní fillêra nê áldúvalí, kí cíl je drúge blódití, kí szo escse nê dozorjeni na tó; ka szo lübéznosztí násztave? Ka 'zelê krsztsansztva návuk od szvoji verníkov? Tê táksi pôleg szvoje nedopunyene szebicsnosztí nígdár neobcsútíjo vu szebí szrdcázadovolnoszt i mírovnoszt i túdí nígdár nedo melí zadoszta. Nepremíszlíjo, ka je bôgse datí, kak proszítí. Blájzeni je lí táksi cslovek, koga szrdcé je ocsíscseno od nevoscscénosztí i napunyeno z-lübéznosztíjov!

Z-Szobote Fliszár József osterjás szo dáli dvá vozá gnojá. Z-Nemsavec Gomba József 5, Kúhár Gizela 20 din. Z-Püconec goszpá fararca szo poszlalí 1 i pol kílo ocvérkov, edno rebro 2 kíli povohenoga meszá, pa 4 falátov breszkví za szadjenyé. Z-Küpsíneć Sziníc Stevan 10 din. Z-Dol-Lendave. Varga Matyás 20 falátov prebránoga, ránoga i za lúgas valón trszov za szadjenyé. Z-M. Szobote: Barbarics Jánosova 10 kíl proszá za píscsance. Z-Vescice: Vratarics János 100, Bánfi Ferenc 30, Fliszár Mátyas 20 din. Z-Csernelavec: Szapács Ferenc 20. Z-Csrnec; Augustín Iván 10, Z-Polane: Sziníc Teréz 10 d. Z-M-Szobote. Goszpá Bácsójca 3 l. mlêka.

Hári v Püconszkój fari: Szever Franc Pucínci 10, Podleszek Ferencova Predanovcí 20, Horváth Jozsef Fokovcí 10, Benkics Kálmanova Pu'zavcí 10, Godina Lajos, vdova. Kodíla Jánosa Pecsarovcí 10-10, Fuisz Karolina Lemerje 5, Horváth Ivan,

Gombóc József Andrêcí 10—10, Krányec József, Hári Stefan Ivanovcí 10—10, Hári József Szebeborcí 10, Rituper Imre Dankovcí 10, Goricsán Károly Polana 10, Szlivnyek József Vanecsa 100, Vljaj Lajos Lemerje 50, Vukan Ivan Brezovcí 20, Tkauts Lajos Szebeborcí 10, Fartély Kálmán Bokracsi 10, Banko Sándor Dankovcí 10 Din. Vszem darítelom najtoplêsa hvála!

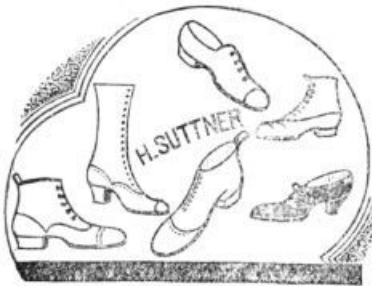
Z-Alentowna: Kumin Stevan szo dáli na Diacski Dom 4, na D. List 1, Vörös Lina na Diacski Dom 2, na Düsevni List 1 dinár. Z-Sálovec Makári Aladár vucsitel na D. Dom 50 Din.

Bôg ne bíje z-botom. Preminôcsi tjedén je dr'zao Bôg szôd v-Berkevcí ober Vörös Jánosa famílie, od stere je znáno vu cêloj goricskój zemlí, ka je nyé gláva jáko zablodjeni, po húdoj pôti hodécsi, na drúgí lúdí pobo'zen 'zítek gledôcs jáko nevaren szin zemlé bio. Z-szvojoj szmecsénov húdov dűsnovêsztíjov je náj groznêsa dêsztva vözbredo i szvojoj bandov vödoprineszao brezí toga, ka bi v-rôke prisao. Vecskrát je pod íszkavov bio za vu'ziganya, tatíje volo, ali z-szvojim zafriganím maszním gucsom je vszígdar oblászt na krívo pôt zapelao, za postenoga sze szpravicsao i kastígi vűsao. Z-krívím potvárjanyem je te náibole nedúzne lúdí v-mréze zapleo i mantró nyím szpravo. Sto nyemí je nê deferálívaio je 'zalosztno szkúszítí mogao nyegovo szrdítoszt, z-sterím sze je té húdodelec ocsiveszno prestímávaio. Cêla krajína gucsí, zakâ je 'ze pred dvajszetímí létmí nê prejsao i zahválna je Szalanszkím vrêlím oro'zníkom, kí szo pri szlêdnyem húdo csinênyi nyegovom, nyega zavítoszt prehodíli. Vidôcsi, ka eto pôt nevűde, je odnoro i náglo vmrô, v-tork je pokopani ocsa pa v-csetrtek, matí pa v-pétek. Bo'za szôdba ober edne Bôga tajécse, bo'ze híze sze ogíba-jôcse, neverne, kumonísticsne famílie! Eden táksi cslovek cêlo krajínó oszkrúni vu dűhí. — nyemí hvála?

Pêlda. Fuisz Franc gosztílnicsar v Moscsancí szo 100 Din. poszlalí na Diacski Dom. Z-tê sume je 62 din. nyíhov dár, ovo szo pa darúvalí gosztje po szle-

décsem: Bánfi Stefan, Kolosa Ivan Moscsanci 10—10, Kúronya Mátyás Moscsanci 5, Fliszár Franc Puconci 3, N. N. Domanjsavci 10 din. Hvála pobéravci! Sto ga bode naszledüvao?

Neznücana obütel

je Suttnerjova obütel, vsze obütel sze pôleg mere dobi i posle narocsiteli. Li z-dobre kôže je zdelana, pripravna elegántna, moderna i trplíva. Na veliko zbéranye mo'zke i ženszke obüteli, csrêvli puncsole, polojnke, sandáli, papucsje, topanke. V-velikom ilustriranom dívat cêniki szvetovne firme H. SUTTNER v Ljublani nr. 665 náidete vnogo prakticsni potrebcsin, stere do vas zanimale. Dobite ga brezplácsno! Narocsila brez vsze rizike, csi sze vam nedopádne, sze taki vö odmenijo.

Podpérajte „Diacski Dom“ !

Znamênya sztaroszti na

obrázi i pislivoszt gláve prehitite nájsztelnê i náivugodnê z obráza z-pomocsjöv z-Fellerjovov mocsnov pomádov, z-gláve vlászi lüszke prepravite, zasztávitte vlászi kápanye i ráno oszêrenye, z-dvema vecslêt vöszprobanima, zaneszlívima preperátoma : I. Fellerjova práva kaukazka Elsa pomáda za obráz ino kôžo, varje mladoszti i lepoto, ár je mocsnêsega deloványá prôti grbam ; szüknyicam. siszti obráz erdêcse i braszklave rokê. Z-rédnim mázanyem sze tüdi prepravíjo grbe,

Tr'ztvo. Kereskedelem.

Blágo — Áru.

LJUBLJANA: april. 2.

100 kg. Psenica—Buza	Din. 280—300
» » 'Zito—Rozs	» 225—
» » Ovesz—Zab	» 167—
» » Kukorica	» 140—
» » Proszô—Köles	» 210—
» » Hajdina	» 260—
» » Szenô—Széna	» 72·50
» » Graj—Bab csres.	» 300—
» » zméšan—vegyes bab	» 200—
» » Krumpli	» 76—
» » Len. sz.—Lenmag	» 500—
» » Det. sz.—Löherm.	» 2550·2800

BENKO: april. 2.

1 kg.	III.	II.	I. prima
Biköv. } Bika	7—	7·50	8— 8·75
Telice } Üszö	7—	7·50	8— 8·50
Krave } Tehén	1·50	3—	5— 6—
Teoci } Borju		7—	9·50 10—
Szvinyé—Sertès		14—	16—
Mászt I-a—Zsirl-a.		28—	35—
Zmôcsaj—Vaj			30—
Spê—Szalona			25—
Belice—Tojás 1 drb.			0·75

Pênezi — Pénz.

1 Dollár	= D.	56·20
100 Kor. Budapest	= »	0·0798
1 Schil. Becs	= »	8·02
1 Kor. Praga	= »	1·68
1 lira	= »	2·28
Zürichben 100 Din	=	9·135 sfrk

vlaszé zmécsi i naprávi szvekle. Cêna obê pomáde je ednáka. Za probo v dvema pikszisa z-edne vrszti, ali po ednom pikszisi obê vrszt Elsa pomád z-povijom i z-postnínov za Din. 38 ali szamo proti naprê poszlanimi pênezam, ár je po povzétji postnína 10 din. visisa. Narocsila sze naj zrendelüjejo : K-lakarnárju EUGÈN V. FELLER-já v Stubici Doljni. Centrala 509, Horvatska.

Po jedini glázê Elsa fiuida po 9 din. Apotekam i priszpodobnim trgovinam.